

O **acento diacrítico** é aquel que lle poñemos ás palabras que se escriben igual para poder diferencialas, aínda que polas regras de acentuación non lles corresponda. Estas palabras teñen distinto significado e tamén poden ter distinta pronunciación.

Algunhas delas son:

á (preposición a + artigo a, parte do corpo da ave)	a (artigo, pronome, preposición ou nome da letra)
ó (ao- preposición a + artigo o)	o (artigo ou pronome)
é (verbo ser)	e (conxunción)
dá (verbo dar)	de (preposición de + artigo a)
máis (adverbio de cantidade)	mais (pero)
nó (lazo apertado)	no (preposición en + artigo o)
nós (pronome persoal)	nos (preposición en + artigo os)
pé (parte do corpo)	pe (letra)
vén (verbo vir)	ven (verbo ver)
bóla (esfera)	bola (peza de pan)
fóra (adverbio de lugar)	fora (verbo ser, verbo ir)
póla (parte da árbore)	pola (galiña, preposición por + artigo a)
présa (apuro)	presa (encoro, morea de cousas)

➤ **Completa as oracións coa palabra correspondente.**

O paxaro ten _____ rotas.

É súa casa é _____ grande cá miña.

Rompeu a _____ ao colgarse da árbore.

Non _____ feito o traballo a tempo.

O neno ___ Carmiña levaba moita _____.

Se non _____ por el quedaba _____.

Irene _____ a tía de David _____ de Xela

Aprendín a facer _____ de mariñeiro _____ peirao.

** En **castellano**, también se utiliza el acento diacrítico para diferencias en la lengua escrita dos palabras homógrafas. Las más comunes son:

más (adverbio de cantidad)

tú (pronombre personal)

él (pronombre personal)

mí (pronombre personal)

té (sustantivo: infusión)

sí (adverbio de afirmación)

dé (forma del verbo dar)

sé (forma de los verbos saber o ser)

aún (adverbio temporal o modal)

mas (conjunción adversativa, equivale a “pero”)

tu (determinante posesivo)

el (artículo)

mi (determinante posesivo; sustantivo: nota)

te (forma átona del pronombre personal)

si (conjunción condicional; sustantivo: nota)

de (preposición)

se (forma átona del pronombre personal)

aun (resto de casos)